

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23P/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717201284
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5717201284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Medvedom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa

B. M., G.. X.X.XXXX,

zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov : matky T.. P. M., G.. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, M. a otca B. M., G.. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, M., mal. dieťa bytom ako matka, o návrhu otca na zrušenie výživného, takto

rozhodol:

I. Otec B. M., G.. XX.X.XXXX je povinný platiť na maloletého syna B. M., G.. X.X.XXXX znížené výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu mesačne, a to od 1.2.2017 so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh otca na zrušenie výživného na maloletého B. M. zamietá.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 20P/175/2014-214 zo dňa 30.10.2015, právoplatný dňa 26.2.2016, a to v časti výšky výživného na maloletého B. M..

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.

Otec mal. dieťaťa B. M., G.. X.X.XXXX sa návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 2.2.2017 domáhal, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti k maloletému synovi, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P/175/2014-214 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 26.2.2016 vo výške 100,-Eur mesačne od 1.10.2014, so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. V návrhu uviedol, že po rozvode manželstva bol mal. B. zverený do starostlivosti matky a on bol zaviazaný prispievať na výživu syna sumou 160,-Eur mesačne. Po vyskytnutí sa vážnych zdravotných problémov a dlhodobej PN požiadal 26.9.2014 o zníženie výživného, keďže nemal žiaden príjem a bol nútený požičať si od nebankoviek. Vyživovacia povinnosť mu bola znížená na 100,-Eur mesačne. Ďalej poukázal, že predtým s mal. synom vychádzali výborne, kamarátsky, chodil za ním denne, doprial mu lásku, oporu a vždy ho obdaroval. Matka maloletého s ním však roky nekomunikuje a nemal šancu syna vidieť napriek snahám, od Vianoc r. 2011. Prešiel bolestný čas a syn sa plynulo odlúčil, na ÚPSVaR vyhlásil, že otca nechce vidieť ani sekundu. Chlapec ho ignoruje až ostentatívne a nevraživo. Keď ho vyhľadával, tak utekal, skryl sa a na ulici ho obišiel. Výživné nedokáže platiť, pretože je nezamestnaný, opakovane evidovaný na úrade práce a bez akéhokoľvek príjmu. Má

pozastavené živnostenské oprávnenie, vzhľadom na to, že pre obmedzenie pohyblivosti nedokáže vykonávať predošlú živnosť. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť Sociálna poisťovňa posúdila na 30 %. V súčasnosti nemá ani príjem z prenájmu dodávky, pretože mu bola odcudzená. Nevlastní už žiaden majetok a býva po podnájdoch alebo v nebytovom priestore bez vody a sociálneho zariadenia. Má dlhy v poisťovniach a exekúciu. Vzhľadom na uvedené nie je momentálne schopný sám sa živiť a nie to ešte prispievať na výživné a preto navrhuje zrušenie vyživovacej povinnosti.

2.

Matka sa k návrhu otca písomne nevyjadрила.

3.

Uznesením č.k. 23P/20/2017-18 zo dňa 1.3.2017 súd maloletému pre konanie ustanovil kolízneho opatrovníka Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

4.

Na pojednávanie sa neustanovil otec, hoci bol riadne a včas predvolaný. Predvolanie mu bolo doručované na adresu trvalého pobytu - F. E. XXXX/XX, M., kde si však zásielku v odbernej lehote nevyzdvihol. V zmysle § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd považoval písomnosť za doručení dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu (tzv. náhradné doručenie). Na pojednávanie sa nedostavil ani kolízny opatrovník, pričom svoju neúčasť vopred písomne ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Nakoľko otec ani kolízny opatrovník nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd podľa § 180 CSP v spojení s § 31 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a v záujme hospodárnosti konania vec prejednal v neprítomnosti otca i kolízneho opatrovníka, prihliadal pritom na obsah spisu a ostatné vykonané dôkazy.

5.

Matka na pojednávaní vypovedala, že zrušenie či zníženie výživného nie je na prospech maloletého dieťaťa, avšak je tiež pravdou, že otec výživné na maloletého v podstate neplatí od tej doby ako bolo rozhodované v predchádzajúcom konaní. Konalo sa pod spisovou značkou 20P/175/2014 s tým, že rozhodnutie bolo správoplatnené až vo februári 2016. So znížením výživného v tej dobe súhlasila. Napriek tomu, že výživné bolo znížené, otec toto neplatí. Za celé obdobie zaplatil asi dvakrát po 10,-Eur, čo bolo v roku 2015. Pokiaľ ide o jej pomery, tak k nijakým podstatnejším zmenám od predchádzajúceho konania nedošlo. Príjem zo živnosti sa jej o niečo zvýšil a predstavuje okolo 1.034,-Eur brutto. Pri nákladoch domácnosti takisto k nejakému zásadnejšiemu zvýšeniu nedošlo. Na druhej strane nedošlo ani k ich zníženiu. V spoločnej domácnosti toho času býva aj partner, ktorý pracuje v Ž.. Tento nemá nejaký vysoký príjem a má aj výdavky týkajúce sa dochádzania, takže na domácnosť prispieva len v malej čiastke. Maloletý má v podstate všetko, čo potrebuje. Toho času chodí do štvrtého ročníka, do kvarty na gymnáziu, ktoré navštevoval aj predtým. Ide o ôsmy ročník povinnej školskej dochádzky. Otec sa s maloletým nestretáva v podstate vôbec. Syn sa s ním stretávať od rozvodu nechce, nemá záujem. Ani otec ho nekontaktuje, teda neprispieva na výživné ani iným spôsobom. V rámci predchádzajúceho konania, keď sa rozsudkom znížilo výživné, uvedené oznámila a zaslala exekútorovi s tým, že doposiaľ na výživnom jej nebolo poukázané zo strany exekútora nič, žiadna čiastka. S návrhom na zníženie výživného súhlasí vzhľadom na pomery na strane otca ako aj skutočnosť, že určené výživné dlhodobo neplatí a nebolo možné ho vymôcť ani prostredníctvom exekúcie. Súhlasí so znížením výživného na sumu minimálneho výživného v zmysle zákona o rodine, teda 30 % zo sumy životného minima, a to od podania návrhu, keďže ani za toto obdobie zo strany otca platené nie je.

6.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 20P/175/2014 a 8C/200/2010.

7.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine (ďalej len "ZR"), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1,2 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

8.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. V predmetnej veci mal preukázané, že rodičia mal. B. M., G.. X.X.XXXX sú bývalí manželia, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom OS Martin sp. zn. 8C/200/2010 zo dňa 28.10.2010, právoplatným dňa 9.11.2010, ktorým bol mal. B. zverený na čas po rozvoде do osobnej starostlivosti matky. O výške výživného bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom OS Martin č. k. 20P/175/2014-214 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 26.2.2016, ktorým súd rozhodol o znížení výživného zo 160,-Eur mesačne na 100,-Eur mesačne od 1.10.2014, so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. V čase rozhodovania súdu mal otec pozastavenú živnosť vo všetkých predmetoch podnikania od 1.10.2015 do 1.4.2016. Od 25.9.2015 bol práceneschopný pre choroby svalovej a kostrovej sústavy a spojivového tkaniva, bolesti chrbta - dorzalgia (choroby podľa MKCH - M54) a iné (diagnóza podľa MKCH - K 36). Nevznikol mu nárok na nemocenské dávky, nakoľko v rozhodujúcom období neplatil poisťné na nemocenské poistenie. Po predaji 1-izbového bytu býval v priestoroch prevádzky v A., kde však dlhšiu dobu neplatil za nájom. Z kúpnej ceny bytu vyplatil dlh voči záložnému veriteľovi T. R., A..P.U.. a iné. Boli voči nemu vedené viaceré súdne konania a exekúcie (I. R. A., O. Y., E. Y. A.Ž., O. R. A., O. A. U., A..P.U..) a tiež mal nedoplatky voči A. O. Q. Z.N. J. O.. Preukázateľný príjem zo živnosti mal za rok 2013 podľa oznámenia daňového úradu vo výške 24.079,01,-Eur a výdavky 21.523,32,-Eur (nulová daňová povinnosť). Za rok 2014 mu bol povolený odklad podania daňového priznania, ktoré však nepodal. Výživné na syna riadne neplatil, pričom v roku 2014 uhradil sumu 800,-Eur a za prvé tri mesiace r. 2015 iba 20,-Eur. Pre neplatenie výživného podala matka aj návrh na začatie exekúcie. Matka s mal. synom B. bývali v rovnakom mieste bydliska ako i v súčasnosti. Pravidelné mesačné náklady na bývanie predstavovali okolo 184,-Eur. Matka vykonávala SZČO na základe živnostenského oprávnenia a za rok 2014 dosiahla podľa daňového priznania zdaniteľné príjmy 13.737,13,-Eur a výdavky 7.312,76,-Eur. Mal. B. bol študentom tretieho ročníka (tercie) na X-P. W. B. L. Z. M.. V škole mal výdavky najmä na obedy v školskej jedálni, poplatky a príspevky škole, učebnice a pomôcky, exkurzie. Venoval sa športu - plávanie, bicyklovanie, lyžovanie a iné. Chodil tiež do J. Y. C. Z. Z., hudobný odbor - hra na gitaru. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemali.

9.

Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje v prípade ak nastane zmena pomerov zmeniť aj bez návrhu (u maloletých detí) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom. Takáto zmena je prípustná od času, kedy došlo k zmene pomerov, teda aj so spätnou účinnosťou. Za zmenu pomerov v zmysle Zákona o rodine nemožno považovať akúkoľvek zmenu, avšak len takú zmenu, ktorá sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výške výživného. Na základe vykonaného dokazovania súd návrh otca posúdil ako čiastočne dôvodný. V danom prípade sa otec domáhal úplného zrušenia vyživovacej povinnosti voči mal. synovi, na čo neboli splnené zákonné podmienky, avšak takýto návrh súd musel podľa obsahu posudzovať aj ako návrh na zníženie výživného. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Mal. B. onedlho dovŕši vek 15 rokov a stále si plní povinnú školskú dochádzku.

V súčasnosti je žiakom 4. ročníka na X-P. W. B. L. Z. M.. Schopnosť sám sa živiť ešte nenadobudol a preto vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu naďalej trvá. Výživné na mal. dieťa nie je možné zrušiť či nepriznať ani z dôvodu rozporu s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 ZR), ako to vo svojom návrhu naznačil otec. Otec návrh na zrušenie výživného odôvodnil v podstate tým, že nemá peňažné prostriedky, nakoľko nevykonáva živnosť pre zdravotné problémy, je nezamestnaný a nemá žiadne príjmy ani majetok. Sám nemá prostriedky na živobytie a nieto ešte na zaplatenie výživného.

10.

Súd mal ďalej preukázané, že otec v minulosti prevádzkoval živnosť pod obchodným menom B. M. B., T. : XXXXXXXXX, a to v predmetoch podnikania - sprostredkovanie obchodu, predaj hutného materiálu, reklamné činnosti, výroba strešnej krytiny lisovaním z plechu, no túto mal opakovane pozastavenú, t.č. až do 1.4.2018. Podľa potvrdenia ÚPSVaR Martin je od 10.1.2017 zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne otec v súčasnosti nie je registrovaný ako zamestnanec v pracovnom pomere, ani na základe dohody a nepoberá nemocenské či dôchodkové dávky ani dávky v nezamestnanosti. Taktiež nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Podľa správy Daňového úradu Žilina, daňový subjekt za zdaňovacie obdobie roku 2015 nepodával daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb. Otec k návrhu pripojil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 5.2.2016, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o invalidný dôchodok zo dňa 15.1.2016, ako i odborný posudok posudkového lekára zo dňa 15.1.2016, podľa ktorého mu bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 30 %. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie je uvedené - degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím a obmedzením pohybu v postihnutom úseku (chronická dorzalgia M54.9). Z doloženého oznámenia o priebehu exekúcie od B.. O. C. M., exekútorský úrad so sídlom v M., sp. zn. EX 2793/2012 (č.l. 7 spisu) vyplýva, že na vymáhanom výživnom za obdobie od 1.8.2012 do 30.9.2014 má otec stále nedoplatok v celkovej sume 1.739,25,-Eur (vrátane trov exekúcie).

11.

Matka pred súdom vypovedala, že od doby rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného v konaní vedenom pod sp. zn. 20P/175/2014 u nej ani u mal. syna k podstatnejším zmenám pomerov nedošlo. Naďalej vykonáva živnosť, pričom sa jej v roku 2016 mierne zvýšil priemerný mesačný hrubý príjem. Bývajú v rovnakom mieste bydliska ako predtým, pričom životné náklady sú približne rovnaké, zatiaľ sa nezvýšili, no samozrejme nedošlo ani k ich zníženiu. Mal. B. navštevuje rovnakú školu, postúpil do vyššieho ročníka. Matka podniká na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom T.. P. M., T. : XXXXXXXXX, predmet podnikania - sprostredkovanie predaja, obchodu a služieb, maloobchod, reklamné činnosti, organizačný a ekonomický poradca, veľkoobchodná činnosť v rozsahu voľných živností. Podľa správy Daňového úradu Žilina, daňový subjekt za zdaňovacie obdobie roku 2015 uviedol príjmy zo živnosti 11.868,69,-Eur; výdavky 7.277,44,-Eur (odvody na zdravotné a sociálne poistenie spolu 2.529,96,-Eur) a daňový základ pred znížením o nezdaniteľné časti 4.591,25,-Eur. Po odpočítaní nezdaniteľnej časti na daňovníka a uplatnení daňového bonusu na mal. dieťa bola daňová povinnosť nulová. Za zdaňovacie obdobie roku 2016 dosiahla matka príjmy zo živnosti 13.981,86,-Eur; výdavky 7.681,86,-Eur (odvody na zdravotné a sociálne poistenie spolu 2.641,86,-Eur) a daňový základ pred znížením o nezdaniteľné časti 6.300,-Eur. Po odpočítaní nezdaniteľnej časti na daňovníka a uplatnení daňového bonusu na mal. dieťa bola jej daňová povinnosť vo výške 217,44,-Eur.

12.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol o znížení výživného na minimálnu výšku stanovenú Zákonom o rodine t.j. sumu 30 % zo životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení je suma životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa 90,42,-Eur mesačne. Výška minimálneho výživného potom predstavuje 27,13,-Eur mesačne. Hoci je pravdou ako uviedla i samotná matka, že zníženie výživného vo všeobecnosti nie je v záujme mal. dieťaťa, na druhej strane je potrebné poukázať, že otec určené výživné dlhodobo neplatí, a to i napriek skutočnosti, že už raz mu toto bolo súdom znížené zo 160,-Eur na 100,-Eur mesačne. Od roku 2015 výživné prakticky úplne prestal platiť, čo odôvodnil nedostatkom peňažných prostriedkov, čo i len na zabezpečenie vlastného živobytia. Ako súd uviedol v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia, otec nemá v súčasnosti žiaden preukázateľný príjem, či už zo zárobkovej činnosti alebo dávok. Naproti tomu má nedoplatky na povinných odvodoch, rôzne dlhy voči nebankovým subjektom, poskytujúcim úvery a tiež dlh na výživnom, ktorý je predmetom exekúcie. Pochopiteľne, pokiaľ otec nebude mať príjmy ani

majetok postihnuteľný exekúciou, bude i nútený výkon prostredníctvom exekučného konania neúspešný. Uvedené si zrejme uvedomuje i matka, ktorá vyjadrila súhlas so znížením výživného na minimálnu sumu podľa zákona. Súd záverom poukazuje, že otec podľa predložených listinných dôkazov síce objektívne má zdravotné problémy, no miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ešte u neho nie je posudzovaná ako invalidita pre účely Zákona o sociálnom poistení. Zdravotné ťažkosti teda predstavujú určité obmedzenie v možnosti sa zamestnať resp. pokračovať v živnosti, no nejedná sa o takú prekážku, ktorá by otcovi celkom bránila vykonávať akúkoľvek prácu. Je preto povinný aktívne si hľadať vhodné zamestnanie, aby mohol vyrovnáť nedoplatky na výživnom, ktoré mu za minulé obdobia vznikli. Je pritom dôvodné predpokladať, že v budúcnosti sa budú vyživovacie potreby mal. dieťaťa zvyšovať a v prípade podstatnej zmeny pomerov môže súd rozhodnúť opätovne o zvýšení výživného.

13.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 52 CMP tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania, ani žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 prvá veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).